

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ



(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΕΤΡΑ τὰ λόγια σου, δυστυχισμένο παιδί, φώναξε ὁ Τσάρος, γιατί σοῦ ἀρπάζωμαι πὼς ὄλ' αὐτὰ δὲν θὰ τελειώσουν μονάχα μὲ δάκρυα. "Ἄν αὐτὸ γιὰ τὸ ὅποιο κατηγορεῖς τὴ Ναντίτζα Μιχαηλόβνα, ἂν αὐτὸ τὸ τρομερὸ πρᾶγμα εἶνε ἀληθινὸ, γιατί δὲν ἤρθες νὰ οἰκτιρῆς στήν ἀγκαλιά μου;

— Γιατί δὲν μ' ἄφριναν νὰ σὲ πληροφοσιάσω, μπατούσκα! ἀπάντησε ὁ μέγας δούξ 'Ιβάν. "Ἄν δὲν ἐξακρανίζομαι ἐκεῖνη τὴν καταραμένην νύχτα, ἡ μητέρα μου θὰ ἔκανε καὶ σὲ μένα ὅ, τι ἔκανε καὶ στὸ φίλο μου Σέργιο 'Ιβάνοβιτς! Τὸν ἐπῆξε μαζί μὲ τὶς ἄλλες συντρόφισσές της στὴν αἰθουσα τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης μὲ τὴν ἰδέα πὼς ἦμουν ἐγὼ κ' ἔπειτα πέταξαν τὸ πτώμα του στὴ λίμνη τοῦ πάρκου! Νὰ γιατί δὲν μὲ ξαναεῖδες, μπατούσκα!

'Ακούγοντας αὐτὴ τὴν τρομερὴ ἀποκάλυψη, ὁ Νικόλαος δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα ῥίγος. Ἐπίστεψε χωρὶς δισταγμὸ στὰ λόγια τοῦ ὀλοφυρομένου αὐτοῦ παιδιοῦ καὶ ἀνασπρόνοντας τὸν 'Ιβάν, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθοῦσε νὰ παραμένῃ γοατιστὸς, τὸν ἔσφιξε παρτωλά ἐπάλῃ στὴν καρδιά του, μέσα στὴν ἀγκαλιά του.

— Μίλα, Βανιούσκα! τοῦ εἶπε γλυκά. Ὁ πατερούλης σου σ' ἀκούει. Μὴ φοβάσαι τίποτε, παιδί μου! Πρέπει νὰ μὸς τὰ πῆς ὅλα!

— "Ἄ! εὐχαριστῶ! Εὐχαριστῶ! τραύλισε ὁ 'Ιβάν. Τὸ ἤξερα πὼς ἐσὶ μονάχα μ' ἀγοσποῖσες! Θὰ σοῦ τὰ πῶ ὅλα!...

Κι' ἀμέσως ἄρχισε νὰ τοῦ μιλάει γιὰ τὴν τρομερὴ νύχτα τοῦ 'Εομιτάξ, ποῦ διηγήθηκε πὼς εἶχε παρακολουθήσῃ αὐτὴν τρῦπα τοῦ ταβανιοῦ τὴν τελευταίαν τῶν Καταχθόνιων μὲ τὸ Ρασπούτιν, ποῦ περιέγραψε τὸν τρομερὸ θάνατο τοῦ Σεργιῶν καὶ τοῦ εἶπε πὼς κατόπιν ἡ Καταχθόνιος, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία ὀβλοῦσε θανάσιμες ἀπειλὲς ἐναντίον του, τὸν καταδίωξαν γιὰ νὰ τὸν σκοτώσουν κ' αὐτόν!

'Ὁ Τσάρος τὸν ἄκουγε σιωπηλός. Εἶχε καθίσει στὸ γραφεῖο του καὶ μὲ τὸ κεφάλι του μέσα στὰ χέρια του, μὲ τὰ μάτια κλειστά, δὲν ἔκανε τὴν παραμικρὴ κίνηση. Μὰ ὅταν ὁ 'Ιβάν ἔπαυε νὰ μιλάει, τὸν παρακάλεσε ἀμέσως νὰ ἐξακολουθήσῃ.

— Μίλα! Μίλα ἀκόμα! τοῦ εἶπε. Πέες μου ὅλα ὅσα ξέρεις. Πρέπει νὰ ξέρεις πολλὰ πράγματα ἀκόμα. Εἶμαι τώρα κ' ἐγὼ δυστυχισμένος, σάν κ' ἐσένα! Μὲ βασανίζει μὲ τρομερὴ ἀγωνία νὰ μάθω ὅλη τὴν ἀλήθεια!

Τότε ὁ 'Ιβάν εἶπε: — "Ὅλη ἡ ἀλήθεια ἔχει τὴν πηγὴ της μέσα στὴν κόλαση τοῦ Ρασπούτιν! Ναὶ αὐτὸς, ὁ βδελυρὸς καὶ βρωμερὸς καλόγερος, ἔφερε στὴν Αὐλὴ σου τὸ βουρκο καὶ τὴν προδοσία στὸ στρατευμάτι σου! 'Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ καὶ τῆς στείρας του, ἡ αὐτοκρατορία σου κλονίζεται! Κῦτταξε καλὰ γύρω σου καὶ τότε μόνο θὰ ἴδῃς ὅς ποῦ φτάνει ἡ δύναμις τοῦ δαίμονος αὐτοῦ! 'Ἐξ αἰτίας του, ὅλοι οἱ Ρώσοι σπενιάζουν. Στενάζουν στὰ χωράφια, στοὺς δρόμους, στὶς φυλακές, στὰ κάστερα, στὰ δρυεῖα. Οἱ μόνοι ποῦ δὲν στενάζουν καθόλου εἶνε οἱ προδότες! Καὶ μόνοι οἱ προδότες εἶνε οἱ πραγματικοὶ κήρυκοι τῆς αὐτοκρατορίας σου! Νὰ τί πρέπει νὰ μάθῃς, ἂν εἶνε καιρὸς ἀκόμα! Κι' ἂν θέλεις νὰ σώσῃς τὸ σλαβικὸ ἔθνος, βιάσου, μπατούσκα, βιάσου!...

'Ὁ 'Ιβάν στάθηκε μὴ στιγμή κ' ἔπειτα ἐξακολούθησε: — "Ὅλα τὰ πούλησαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ στοὺς ξένους! "Ὅλα!... Σὲ πρόδωσαν, μπατούσκα! Πρόδωσαν τὴ Ρωσία! Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια ποῦ ἔρχεται νὰ σοῦ πῶ! Ἀντὶ ἔφευγε νὰ μάθῃς. Καὶ τώρα, σ' ἔσφιγγω γοατιστὸς, ἐσένα ποῦ εἶσαι τόσο δίκαιος, ἐσένα ποῦ μ' ἀκούσες κ' ἔκλαιες μαζί μου. Ξαναδόσε μου τὴν Πρίσκα μου! "Ὅλα τὰ λόγια ποῦ εἶχε πῆε ὡς τὴ στιγμή ἐκείνη ὁ μέγας δούξ, ἔνα μονάχα σκοπὸ ἔχον: νὰ καταλήξουν στὴν ἰεσοῖα αὐτῆ.

— Ἡ Πρίσκα εἶν' ἡ γυναῖκα μου, πατερούλη! φώναξε ὁ πρίγκιψ, βρέχοντας μὲ τὰ δάκρυά του τὰ χέρια τοῦ αὐτοκράτορος. Εἶν' αὐτὴ ποῦ μοῦ χάρισε ὁ Θεός. Ἀλλοίμονο ὅμως! μοῦ τὴν ἄρπαξαν! Καὶ μόνο ἐσὺ μπορεῖς νὰ μοῦ τὴν ξαναδώσῃς! Ποῦ βρισκεται τώρα

ἡ Πρίσκα μου; Ποῦ εἶνε; Δώσε γρήγορα διαταγές, πατερούλη, διαταγές τρομερές γιὰ νὰ τὴν ξαναβροῦνε! Βρίσκειται ἴσως σὲ καμμιὰ φυλακὴ κάτω ἀπ' τὸ Νέβα, σὲ κανένα φροῦριό ἢ σὲ κανένα μακρυνὸ πύργο! Ἡ μητέρα μου ἔχει πύργους, στοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ κἀνῃ ὅ, τι θέλει, χωρὶς νὰ τὴν ἐξελέγῃ κανεὶς... Μπορεῖ πάλι νὰ τὴν ἔχουν κλείσει σὲ κανένα μοναστήρι, ἀπ' αὐτὰ τῶν ὁποίων οἱ καλόγεροι εἶνε πουλημένοι στὸ Ρασπούτιν καὶ στὶς Καταχθόνιες. Ἡ κόμισσα Βυρονζέφ, τὴν ὁποία εἶδα πρὸ ὀλίγου, κάνει ὅ, τι θέλει σ' αὐτά. Πρέπει μάλιστα νὰ ξέρεις, ὅτι αὐτὴ ἔξελόγισε τὴν μητέρα μου, ὅπως ἡ μητέρα μου ἔξελόγισε κατόπιν τὴν Τσαρίνα. Τώρα ἡ κόμισσα θὰ ἔχη εἰδοποιήσει κιόλας τὴν μητέρα μου, ὅτι βρισκομαι ἐδῶ.... "Ἄν δὲν ἐπέμβεις ἐσὺ, πατερούλη, ἐγὼ θὰ σκοτωθῶ. Ἡ μητέρα μου τὰ ἔκανε ὅλα... Ἀὐτὴ ἔξέρει ποῦ β ρ ῖ σ κ ε τ α ἢ ἢ Π ρ ῖ σ κ α! Αὐτὴ πρέπει νὰ φωτίσῃς. "Ἄν δὲν τὴν κἀνεις νὰ μιλῇ, ἡ Πρίσκα μου εἶνε χαμένη κ' ἐγὼ θὰ σκοτωθῶ...

'Ὁ αὐτοκράτωρ ἀναστένανε βαθεῖα, ἀναστατοκίμενος ἀπ' τὰ λόγια τοῦ 'Ιβάν καὶ μὲ φρονὴ ἐπίσημη, μὰ σιγανή, σάν νὰ φοβόταν μήπως τὸν ἀκούσουν, εἶπε:

— 'Ιβάν 'Αντρεγιέβιτς, νοιώθω πὼς ἡ καρδιά σου βρίζεται κοντὰ στὴ δική μου. Γι' αὐτὸ σοῦ ὑπόσχομαι πὼς θὰ φανῶ δίκαιος πρὸς τὴ γυναῖκα ποῦ ἀγαπᾷς καὶ θ' ἀπλώσω σ' αὐτὴ καὶ σ' ἐσένα τὴν προστασία μου.

'Ἀρρὸ μίλησε ἔτσι, κάλεσε ἕνα ὑπάσπιστὴ καὶ τὸν διέταξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴ μεγάλη δούκισσα Ναντίτζα Μιχαηλόβνα νὰ παρουσιασθῇ γρήγορα μπροστὰ του.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ



'Ὁ Γάλλος μυθιστοριογράφος Ζάν Λορραίν.

Σχεδὸν ἀμέσως, ἡ μητέρα τοῦ 'Ιβάν, ἡ ὁποία εἶχε εἰδοποιηθεῖ γιὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ γιοῦ της καὶ γιὰ τὴ συνωμία του μὲ τὸν Τσάρο ἀπ' τὴ Βυρονζέφ, ἔκανε τὴν εἰσοδὸ τῆς στὸ αὐτοκρατορικὸ γραφεῖο.

Προχώρησε μὲ τὸ ἐπίσημο βρος ποῦ ἔπαιρνε ὅταν ἤθελε νὰ ἐπιβιβθῇ στοὺς ἄλλους, ὑποκλίθηκε μπροστὰ στὸν Τσάρο καὶ περίμενε, χωρὶς νὰ ρίξῃ οὔτε μὴ ματιὰ στὸν 'Ιβάν.

Μὰ ἡ στάσις τῆς αὐτῆ, ἡ ὁποία ἐπηρέαζε ἄλλοτε τὸν αὐτοκράτορα, δὲν τοῦ ἔκανε τώρα καμμιὰ ἐντύπωση, γιατί ἡ καρδιά του ἔχειλιζε ἀπὸ ἔχθρα ἐναντίον τῆς γυναίκας ἐκείνης.

— Κυρία, τῆς εἶπε χωρὶς νὰ τὴν κιντάρῃ, ὁ γιὸς σας ἤρθε νὰ ζητήσῃ τὴ συνωμία μου. Τὴν ἐπέτυξε, ἀρρὸ μὸς ὑπόσχεθηκε, ὅτι στὸ μέλλον δὲν θὰ κἀνῃ παρὰ τὴ θέλησί μου. Θέλω λοιπὸν κ' ἐσεῖς νὰ κἀνετε τὴ θέλησί μου. Συμβαίνω γύρω μου πράγματα ποῦ μοῦ εἶνε πολὺ δυσάρεστα. Κανένας δὲν ἔχει ἐδῶ τὸ δικαίωμα νὰ κατορθάτῃ μᾶς ἐξουσίας, ἡ ὁποία μονάχα σ' ἐμένα ἀνήκει. Ὁ 'Ιβάν μοῦ τὰ εἶπε ὅλα... "Ὅλα, ἀκούστε;

Καὶ λέγοντας τὰ λόγια αὐτά, ὁ Τσάρος κῦτταξε στὰ μάτια τὴ μεγάλη δούκισσα μ' ἕνα τρόπο τόσο προμερὸ, ὥστε ἐκείνη τὸν φοβήθηκε, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ της.

'Ἐξακολούθησε μὲ τρομαχτικὴ σιωπὴ, τὴν ὁποία ἡ μεγάλη δούκισσα δὲν τόλμησε νὰ διακόψῃ κ' ὁ Τσάρος ἐξακολούθησε:

— Μιὰ ἄλλη μέρα, κυρία, θὰ ξαναμιλήσουμε γιὰ μερικὰ πράγματα. Μὰ σημερα σᾶς κάλεσα νὰ σᾶς ἀνακοινώσω μὴ καταγγελία, ἡ ὁποία ἔφτασε ὡς ἐμένα κ' ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλο, ποῦ τὸ συμφέρον ὄλων, καὶ ποῦ πάντων τὸ δικὸ σας, κυρία, ἐπαίρει τὴν ἀποσῆθσί του. Μιὰ νέα, ὑπὲρφορα συμμαχία Ἀνδιώσως, ἐξαφανίστηκε ὑπὸ συνθήκες, τῆς ὁποίας ἀσφαλὸς δὲν ἄγνοεῖτε. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα εἶνε ἀθάνα παντὸς ἐγγυήματος καὶ ὁ νόμος ποῦ τὴν προστατεύει, εἶνε ἡ παρομοίωδης ρωσσοῦ φιλοξενία. Μὰ καὶ ἔνοχος ἂν ἦταν, δὲν θ' ἀνεχώριον ποτὲ νὰ τὴν τιμωρήσῃ ἄλλος ἀπὸ μένα κ' ἀπ' τοὺς νόμους μου. Θὰ μοῦ πῆτε λοιπὸν ἀμέσως, κυρία, ποῦ βρίσκειται ἡ γυναῖκα αὐτῆ! Σᾶς διατάσσω!

— Μὰ, Μεγαλειότατε, ἔκανε ἡ μεγάλη δούκισσα, παίρνοντας τὸ πὸ ξυφνασιμένο βρος τοῦ κόσμου, δὲν ξέρω, στ' ἀλήθεια, γιὰ ποῖα μοῦ μιλάτε... "Ὅλ' αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀνίγνωτα γιὰ μένα.

Τότε ὁ μέγας δούξ, μὴ μπορώντας πλεῖ νὰ κρατηθῇ, φώναξε: — Ἐφέρετε πολὺ καλά, μητέρα μου, γιὰ ποῖα σᾶς μιλάει ὁ Μεγαλειότατος. Πρόκειται γιὰ ἐκείνη, τὴν ὁποία ἀπειλήσατε μπροστὰ μου. Ἐσεῖς σαρπνοθετήσατε αὐτὸ τὸ τρομερὸ δοῦμα! Ἐσεῖς μὸς ἄρπαξετε τὴν Πρίσκα!

— "Ἄ! ἄ! Πρόκειται λοιπὸν γ' αὐτῆ τὴ μικροῦλα! ἀπάντησε ἡ μεγάλη δούκισσα μὲ περιφρόνηση. Πόσως θρόμβος, Θεέ μου, γίνεται

